

Heřmánkové štěstí

Jaromír Nohavica

1. Madonnu Donatella jsem zahlídl, jak zhášela svíci,
heřmánkem zavoněla, já nevěděl, co jí mám říci,
nad horizontem už mi hvězda bliká,
ještě není moje, ještě se mě nedotýká,
ucítil jsem vůni heřmánku,
už mi to začíná, už křičím ze spánku: Martina.
2. Někdo mě popadl a postavil ke zdi, měsíc se dral oknem do pokoje,
počkejte chvíli, teď padají hvězdy a jedna z nich je ta moje,
odněkud ze tmy brnká slepý kytarista,
polibek letmý, řekou plyne voda čistá,
ucítil jsem vůni heřmánku,
už mi to začíná, už křičím ze spánku: Martina.
- R: Láska je hora, vysoká hora,
kdo z nás ji zdolá, kdo z nás ji zdolá,
láska je hora vysoká, hora vysoká.
- *: Venku je bláto, prší štěstí, cinká zlato,
po náměstí s parazolem chodí lidi kolem,
na nebi ptáci, brečí dítě, tramvajáci táhnou sítě,
ulicemi padají ryby k zemi,
nad domy, nad střechami letí smutně čáp,
mávám mu gerberami, sedá si na okap.
3. Herodes v bílém plášti vraždí neviňátko,
v kamnech kosti praští a po koláčích sladko,
pod okny na mě troubí limuzína:
nebreč a pojd', tak zle to nezačíná,
ach, smutky, smutky z heřmánku,
už mi to začíná, už křičím ze spánku: Martina.
4. Ve stráních karlovických lesů červnové slunce zlátne,
co našel jsem, to u srdce si nesu, co ztratil, mizí v nenávratně,
na bříze na kmeni vyrostla holubinka,
navždycky ztracený slyším, jak srdce cinká,
ach, lásko, lásko z heřmánku,
už mi to začíná, už křičím ze spánku: Martina.
- R:
Madonna Donatella, Madonna Donatella ...